

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІН КАРДІОГЕМОДИНАМІКИ ТА ДЕЯКИХ СТРУКТУРНО-
ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ПОКАЗНИКІВ МІОКАРДУ У ХВОРИХ ІЗ КОМОРБІДНИМ ПЕРЕБІГОМ
ЕСЕНЦІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ

FEATURES OF CHANGES OF CARDIOGEMODYNAMICS AND SOME MYOCARDIAL
STRUCTURAL-FUNCTIONAL PARAMETERS IN PATIENTS WITH A COMBINED CURRENT OF
ESSENTIAL HYPERTENSION

Стаднік Є. О., Іваницька Т. А.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Бурмак Ю. Г.

Stadnik E. O. Ivanickaya T. A.

Science advisor: prof. Burmak Y. G., D. Med. Sci.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Кафедра пропедевтики внутрішньої медицини з доглядом за хворими, загальної практики
(сімейної медицини)

Актуальність теми: Синтропія, як характерна ознака більшості хронічних захворювань внутрішніх органів, певною мірою стосується есенціальної гіпертензії (ЕГ) та пептичної виразки (ПВ) дванадцятипалої кишки (ДПК), а їх поєднання може змінювати клінічні прояви і мати обтяжуючий вплив на перебіг кожного із захворювань.

Метою дослідження стало вивчення структурно-функціональних показників міокарду та кардіогемодинаміки ("RADMIR ULTIMA Expert") у 18 хворих (11 чоловіків і 7 жінок, середній вік $43,3 \pm 3,9$ роки) на ЕГ (II стадія, 2 ступінь) у поєднанні з ПВ ДПК (основна група) та зіставлення їх із показниками 16 хворих (10 чоловіків і 6 жінок, середній вік $44,1 \pm 3,4$ роки) аналогічної стадії та ступеня ЕГ (група порівняння); у якості контролю була використана група із 15 практично здорових осіб, що за гендерними та віковими показниками розбіжностей із дослідженими групами не мала. Результати дослідження: Отримані дані свідчили про наявність у хворих основної групи гіпертрофії міжшлуночкової перетінки та задньої стінки лівого шлуночка ($p < 0,001$) і збільшення лівих камер серця, що суттєво перевищувало показники як групи контролю, так і хворих групи порівняння ($p < 0,001$). За відсутності вірогідних змін показників кінцевого систолічного та диастолічного об'ємів лівого шлуночка фракція викиду, хоча і мала тенденцію до зниження, знаходилася в межах фізіологічної норми ($55,8 \pm 2,3\%$), проте загальний периферичний судинний опір ($2693,5 \pm 53,4$ дін·см-5·с) у хворих основної групи не тільки в 1,4 рази перевищував показник референтної норми ($1922,4 \pm 32,9$ дін·см-5·с), але й у 1,15 рази аналогічний показник хворих групи порівняння ($2359,3 \pm 33,5$ дін·см-5·с; $p < 0,001$ в обох випадках). Висновки: Таким чином, дослідженим хворим на есенціальну гіпертензію притаманні ознаки ремоделювання лівого шлуночка із збереженням його скоротливої здатності, проте хворих із коморбідним перебігом захворювання відрізняє більш значуща резистивність периферичної судинної системи, що в цілому є прогнозонегативним фактором.